

[Fraenkel.]
mig i Erindring her i Gaar Aftes under det ærede Medlems Tale, var en Historie, jeg en Gang har hørt om en amerikansk Mangel-millionær. Denne Mand var i det ejendommelige Tilfælde, at han havde en Søn, der var nogen Virkelyst i.

Formanden: Jeg vil henstille til det ærede Medlem at holde sig til det foreliggende Lovforslag.

Fraenkel: Ja, det gør jeg netop.

Formanden: Nej.

Fraenkel: Jo, højtærede Hr. Formand.

Formanden: Det ærede Medlem maa holde sig til Lovforslaget.

Fraenkel: Jeg vil gerne paavise Anvendelsen af Fornuft og Logik i Spørgsmaal som dette, altsaa i Spørgsmaalet om et Lands Forsvar. Jeg vil gerne paavise disse Tings Forbindelse med Livet, og jeg minder derfor om denne Mand, hvis Søn var virkelysten og ønskede at faa en Dessin for Maaden, hvorpaa han skulde bære sig ad, naar han gennem en eller anden Spekulation skulde vinde Penge. Faderen sagde da til ham: Intet er lettere, min Ven, gaa du hen i statistisk Bureau og faa dig alle de Oplysninger, du kan faa, om den Vare, Kaffe eller Sukker, som du har Lyst til at spekulere i, stil dem sammen og skaf dig saa gennem alle mulige Oplysningsbureauer at vide alt, hvad du kan faa at vide om Varen! Stil det sammen og uddrag deraf efter alle Logikkens Regler, hvad det er, du skal gøre — og gaa saa hen og gør lige det stik modsatte! Saa kan du være vis paa, saa vinder du.

Se, det er Forbindelsen mellem Logikken og Livet, saadan som vi finder den i Tusinder og atter Tusinder af Tilfælde og navnlig ogsaa paa dette Omraade. Det er en Forbindelse, som det ærede Medlem kender fra sin Historie lige saa godt som jeg. Vi kan trække Linien lige fra det gamle Grækenland op over Svejts's Kamp mod Burgund og Østrig og videre frem over Hollands Kamp i det 16de og 17de Aarhundrede. Jeg minder blot om en eneste Ting: Englands Stilling i 1588, da det slog den uovervindelige spanske Armada i Kanalen med et Ros af et Forsvar, der ikke var til at sammenligne med dette, der dog i nogen Grad forberedes — det være saa

ufuldkomment, det være vil. Man sammenkaldte Sørovere og Skibe, der blev bemandet i Løbet af et Øjeblik. Dermed slog de denne uovervindelige Flaade og skabte derigennem Muligheden ogsaa for deres økonomiske Gennembrud. 1588 fandt Slaget i Kanalen Sted. 9 Aar senere, 1597, udjoges Hanseaterne af Staalgaarden i London, den økonomiske Fæstning, fra hvilken de beherskede England. Det ærede Medlem kan naturligvis erindre Belgiens sidste Kamp. Det ærede Medlem kan vende sig mod Bismarcks Udtalelser om Krig, som de fremkommer Gang paa Gang i hans Erindringer. Han var dog en Mand, der kendte noget til Krigens Realiteter, og ogsaa en Mand, der forstod at forberede en Krig, men han advarede altid mod Krig paa Grund af det uhyre Usikkerhedsmoment, som Krig medførte. Man ved aldrig, sagde han, hvad der dukker op i en Krig, man ved, hvorledes en Krig begynder, men man ved aldrig, hvorledes den ender.

Derfor er det, som bestemmer mine Overvejelser i et Spørgsmaal som dette, paa ingen Maade, om vi er i Stand til paa Forhaand at sige, at vi kan væge os i alle sandsynlige Tilfælde, men jeg gaar dør ud fra noget ganske andet. Jeg gaar ud fra det, som Georg Brandes en Gang saa overordentlig rigtigt sagde: Enhver levende Organisme er karakteriseret ved Selvopholdelsesdrift. Saa simpel og saa ligetil er Sagen for mig. Jeg overvejer ikke, som om det var et Spækhøkerregnskab, jeg havde med at gøre, hvorvidt det vil koste saa meget eller saa meget, men jeg siger ganske simpelt: min Drift, det, der er Natur hos mig som levende Organisme, kræver et Forsvar, et Forsvar for mig selv som et Forsvar for Landet. Og det mærkværdige er, at naar Herrerne staa som Privatpersoner — det gælder ogsaa det ærede Medlem Hr. P. Munch — nærer jeg ikke Skygge af Tvivl om, at de vil væge sig. Sat i den Stilling, hvor han skal væge sig og sine overfor Overmagten, vil det ærede Medlem sikkert ikke tage i Betænkning et eneste Øjeblik, hvad han skal gøre: han vil væge sig, om han end med aldrig saa stor Logik er i Stand til at indse, at til syvende og sidst maa han ligge under. Man skal væge sig — det er en Drift, man har, naar man er Menneske, naturligvis ikke, naar man er Astrallegeme eller Princip, eller jeg ved ikke hvad. Men naar man er Menneske, saa er det dette ganske simple Forhold, der bestemmer ens Stilling i Forsvarsspørgsmaalet.

Saa siger det ærede Medlem til os: Gaa ud og foretag en Folkeafstemning! Ja, jeg